

безпосередньо впливає на економічну стійкість та ефективність розвитку підприємства, а також може гарантувати високий потенціал його розвитку в майбутньому.

Важливим аспектом при цьому виступає розуміння, що забезпечення політики кадрової безпеки підприємства не є прерогативою служби чи підрозділу безпеки підприємства, воно має бути результатом роботи всього його колективу. Виважена та економічно та соціально доцільна політика кадрової безпеки відіграє суттєву роль у комплексній системі економічної безпеки підприємства, мінімізуючи кадрові ризики та їх негативний вплив на фінансову складову діяльності підприємства.

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Борзов О.В.

Науковий керівник – Світлична В.Ю., канд. екон. наук, доцент

Загострення проблем володіння енергетичними ресурсами актуалізують питання розробки ефективних заходів забезпечення енергетичної безпеки та мінімізації ризиків і загроз цих процесів.

Актуальність досліджуваних питань з енергетичної безпеки підтверджується численними науковими дослідженнями таких вчених і експертів в області енергетичних питань, як: В.О. Бараннік, Г.В. Бондаренко, Ю. Дзядикевич та ін. Проте, сучасний стан енергетичної безпеки країн світу вимагає пошуку нових підходів до визначення її змісту та вироблення основних заходів її забезпечення.

На думку авторів, найбільш доцільним сутність категорії «енергетична безпека» розуміти, як стан захищеності економіки, суспільства, держави, регіону від існуючих і потенційних дестабілізуючих загроз і ризиків енергетичного характеру шляхом сталого функціонування енергетичного комплексу, диверсифікації джерел енергоресурсів і впровадження інноваційних технологій розвитку нетрадиційної енергетики.

Законодавче забезпечення державної політики з енергетичної безпеки представлено наступними нормативно-правовими актами: Стратегією національної безпеки України, Енергетичною стратегією України на період до 2030 р, Законом України «Про електроенергетику», Законом України «Про нафту і газ», Законом України «Про трубопровідний транспорт», Законом України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» та ін.

Важливим аспектом аналізу загроз енергетичній безпеці є іден-

тифікація наявних і потенційних загроз і ризиків. Іншими словами, встановлення місця, часу, частоти, форми і особливостей їх прояву, а також оцінка наближення їх величини до критичного рівня. У кількісному вираженні це інформаційно-аналітичний матеріал можна уявити системою показників, так званих індикаторів енергетичної безпеки. Порівнюючи фактичне значення індикаторів з нормативним (критичним) рівнем отримуємо можливість регулювати управлінські дії щодо забезпечення належного рівня енергетичної безпеки.

Загострення і глобалізація ризикових факторів функціонування енергетичного комплексу країни обумовлює необхідність раціонального управління ними та зниження ступеня ризику до допустимого. А це, в свою чергу, дозволить ефективно здійснювати заходи щодо забезпечення енергетичної безпеки країни. Грунтуючись на результатах досліджень основними заходами забезпечення енергетичної безпеки виступають:

- 1) розробка, реалізація прозорості, ефективної нормативно-правової бази функціонування всіх галузей енергетики (координація та контроль за діяльністю державних енергетичних систем, атомної енергетики, природних монополій)

- 2) посилення боротьби з тіньовою економікою;

- 3) гарантованість і контроль з боку державних органів виконавчої влади та місцевих органів самоврядування щодо надійного енергозабезпечення всіх галузей економіки;

- 4) створення загальнодержавного фонду енергозбереження;

- 5) строгий облік і контроль за енергоспоживанням в економіці.

Розглянуті питання підтверджують необхідність організації в нашій державі консолідованих дій з мінімізації ризиків і загроз функціонування енергетичного сектора України, а також розробки єдиних методичних критеріїв оцінки стану енергетичної безпеки. Оцінка дозволить визначити пріоритетність певних варіантів розвитку енергетики з позицій забезпечення енергетичної безпеки. У свою чергу, забезпечення енергетичної безпеки сприятиме: досягненню інтенсивного економічного зростання, зміцненню конкурентоспроможності країни, підвищенню енергоефективності економіки та рівня життя населення, а також мінімізації негативного впливу енергетичного сектора на навколишнє середовище.